

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2020/855

z dnia 7 maja 2020 r.

zmieniające rozporządzenie delegowane (UE) 2016/1675 uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 przez włączenie Bahamów, Barbadosu, Botswany, Kambodży, Ghany, Jamajki, Mauritiusu, Mongolii, Mjanmy/Birmy, Nikaragui, Panamy i Zimbabwe do tabeli w pkt I załącznika oraz wykreślenie z tej tabeli Bośni i Hercegowiny, Etiopii, Gujany, Laotańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej, Sri Lanki i Tunezji

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniającą rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylającą dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE⁽¹⁾, w szczególności jej art. 9 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Unia musi zapewnić skuteczną ochronę integralności i właściwego funkcjonowania swojego systemu finansowego i rynku wewnętrznego przed praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu. W związku z tym dyrektywa (UE) 2015/849 stanowi, że Komisja powinna wskazać państwa, które mają strategiczne braki w swoich systemach przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, które to braki stwarzają znaczące zagrożenia dla systemu finansowego Unii.
- (2) W rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2016/1675⁽²⁾ wskazano państwa trzecie wysokiego ryzyka mające strategiczne braki. Rozporządzenie to powinno być w odpowiednim czasie poddawane przeglądowi w świetle postępów poczynionych przez te państwa trzecie wysokiego ryzyka w usuwaniu strategicznych braków w ich systemach przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu („AML/CFT”). Komisja powinna uwzględnić w swoich ocenach nowe informacje pochodzące od organizacji międzynarodowych i podmiotów ustanawiających stosowne standardy, takie jak informacje zawarte w dokumentach wydanych przez Grupę Specjalną ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy (FATF). W świetle tych informacji Komisja powinna również wskazać dodatkowe państwa wykazujące strategiczne braki w swoich systemach AML/CFT.
- (3) Z uwagi na wysoki poziom integracji międzynarodowego systemu finansowego, bliskie powiązania między podmiotami gospodarczymi, znaczny wolumen transakcji transgranicznych zawieranych z podmiotami z Unii i przez podmioty z Unii, a także stopień otwarcia rynku uznaje się, że każde zagrożenie dla międzynarodowego systemu finansowego związane z praniem pieniędzy lub finansowaniem terroryzmu stanowi również zagrożenie dla systemu finansowego Unii.

⁽¹⁾ Dz.U. L 141 z 5.6.2015, s. 73.

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2016/1675 z dnia 14 lipca 2016 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 przez wskazanie państw trzecich wysokiego ryzyka mających strategiczne braki (Dz.U. L 254 z 20.9.2016, s. 1).

- (4) Istotne jest zatem, aby uwzględnić stosowne prace podjęte już na szczeblu międzynarodowym w celu zidentyfikowania państw, w szczególności działania podjęte przez FATF. W celu zapewnienia integralności globalnego systemu finansowego kwestią najwyższej wagi jest, by Unia odpowiednio uwzględniała na poziomie unijnym państwa uznane przez FATF za mające strategiczne braki w swoich systemach AML/CFT. Zgodnie z kryteriami określonymi w dyrektywie (UE) 2015/849 Komisja wzięła pod uwagę najnowsze dostępne informacje, w szczególności najnowsze dokumenty FATF pt. „Public Statement” i dokumenty FATF pt. „Improving Global AML/CFT Compliance: Ongoing Process Statement” oraz sprawozdania Grupy ds. Przeglądu Współpracy Międzynarodowej funkcjonującej w ramach FATF w odniesieniu do ryzyk stwarzanych przez poszczególne państwa trzecie zgodnie z art. 9 ust. 4 dyrektywy (UE) 2015/849.
- (5) Przyjmuje się, że każde państwo trzecie stwarzające ryzyko dla międzynarodowego systemu finansowego zgodnie z ustaleniami FATF stanowi źródło ryzyka dla rynku wewnętrznego. Założenie to dotyczy każdego państwa wskazanego publicznie w dokumentach FATF pt. „Public Statement” oraz w dokumentach FATF pt. „Improving Global AML/CFT Compliance: Ongoing Process Statement”.
- (6) W celu przeprowadzenia niezależnej oceny i sformułowania swoich wniosków Komisja oceniła dostępne informacje pochodzące od FATF oraz, w stosownych przypadkach, z innych źródeł informacji. W wyniku tej oceny analiza Komisji potwierdziła istnienie strategicznych braków opisanych w motywach 8–19.
- (7) W październiku 2018 r. FATF uznała Bahamy za jurysdykcję mającą strategiczne braki w systemie AML/CFT; w celu usunięcia tych braków Bahamy opracowały, we współpracy z FATF, plan działania. Komisja oceniła najnowsze informacje dotyczące tych braków, otrzymane w tym kontekście od FATF, jak również inne istotne informacje. Bahamy podjęły działania na rzecz poprawy swojego systemu AML/CFT, a w lutym 2020 r. FATF stwierdziła wstępnie, że Bahamy zasadniczo zrealizowały swój plan działania, a FATF uważa za uzasadnione przeprowadzenie oceny na miejscu w celu sprawdzenia, czy wdrażanie reform systemu AML/CFT przez Bahamy rozpoczęło się i jest kontynuowane, a także czy nadal obowiązuje niezbędne zobowiązanie polityczne dotyczące dalszego ich wdrażania w przyszłości. FATF nie przeprowadziła jeszcze takiej oceny, aby potwierdzić swoje wstępne ustalenia. W związku z tym Komisja nie dysponuje informacjami, które pozwoliłyby jej na potwierdzenie na tym etapie, że strategiczne braki zostały skutecznie usunięte. Przyszła ocena skupi się na następujących obszarach: 1) opracowanie kompleksowego elektronicznego systemu zarządzania sprawami w ramach współpracy międzynarodowej; 2) wykazanie opartego na analizie ryzyka nadzoru nad instytucjami finansowymi niebędącymi bankiem; 3) zapewnienie terminowego dostępu do odpowiednich, dokładnych i aktualnych informacji podstawowych oraz informacji o beneficjentach rzeczywistych; 4) podniesienie jakości ustaleń dokonywanych przez jednostkę analityki finansowej, aby pomóc organom egzekwowania prawa w prowadzeniu dochodzeń dotyczących prania pieniędzy i finansowania terroryzmu, w szczególności złożonych przypadków prania pieniędzy i finansowania terroryzmu, a także prania pieniędzy niepowiązanego z innymi przestępstwami; 5) wykazanie, że organy prowadzą dochodzenia i postępowania w przypadku wszystkich rodzajów prania pieniędzy, w tym złożonych przypadków prania pieniędzy, prania pieniędzy niepowiązanego z innymi przestępstwami oraz przypadków obejmujących przychody z przestępstw popełnionych za granicą; 6) wykazanie, że wszczęto i zakończono postępowania w sprawie konfiskaty w odniesieniu do wszystkich rodzajów przypadków prania pieniędzy; oraz (7) usunięcie luk w ramach ukierunkowanych sankcji finansowych związanych z finansowaniem terroryzmu i finansowaniem proliferacji oraz wykazanie ich wdrożenia. Na tej podstawie Bahamy należy zgodnie z art. 9 dyrektywy (UE) 2015/849 uznać za państwo mające strategiczne braki w swoim systemie AML/CFT.
- (8) W lutym 2020 r. FATF uznała Barbados za jurysdykcję mającą strategiczne braki w systemie AML/CFT; w celu usunięcia tych braków Barbados opracował, we współpracy z FATF, plan działania. Komisja oceniła najnowsze informacje dotyczące tych braków, otrzymane w tym kontekście od FATF, jak również inne istotne informacje. Braki te obejmują: 1) brak skutecznego, opartego na analizie ryzyka nadzoru nad instytucjami finansowym i określonymi przedsiębiorstwami i zawodami niefinansowymi; 2) braki związane ze środkami mającymi na celu zapobieganie wykorzystywaniu osób prawnych i porozumień prawnych do celów przestępczych oraz braki w odniesieniu do zapewniania terminowej dostępności dokładnych i aktualnych informacji podstawowych oraz informacji o beneficjentach rzeczywistych; 3) braki w odniesieniu do zdolności jednostki analityki finansowej do dostarczenia informacji finansowych w celu dalszego wspierania organów egzekwowania prawa w prowadzeniu dochodzeń dotyczących prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu; 4) braki w odniesieniu do dochodzeń i postępowań dotyczących prania pieniędzy, które nie są zgodne z profilem ryzyka kraju i zaległościami w tym zakresie; 5) braki w przeprowadzaniu konfiskat w związku z przypadkami prania pieniędzy, w tym ograniczona liczba wniosków o pomoc ze strony partnerów zagranicznych. Na tej podstawie Barbados należy zgodnie z art. 9 dyrektywy (UE) 2015/849 uznać za państwo mające strategiczne braki w swoim systemie AML/CFT.

- (9) W październiku 2018 r. FATF uznała Botswanę za jurysdykcję mającą strategiczne braki w systemie AML/CFT; w celu usunięcia tych braków Botswana opracowała, we współpracy z FATF, plan działania. Komisja oceniła najnowsze informacje dotyczące tych braków, otrzymane w tym kontekście od FATF, jak również inne istotne informacje. Braki te obejmują: 1) niedociągnięcia w ocenie ryzyka związanego z osobami prawnymi, porozumieniami prawnymi oraz organizacjami non-profit; 2) niewdrożenie opartych na analizie ryzyka podręczników w zakresie nadzoru w dziedzinie AML/CFT; 3) poziom analizy i rozpowszechniania informacji przez jednostkę analityki finansowej; 4) niedociągnięcia we wdrażaniu strategii na rzecz zwalczania finansowania terroryzmu i niewystarczające zdolności organów egzekwowania prawa do prowadzenia dochodzeń w zakresie finansowania terroryzmu; 5) niezdolność do niezwłocznego wdrożenia środków w postaci ukierunkowanych sankcji finansowych dotyczących finansowania terroryzmu i finansowania proliferacji; oraz 6) niedociągnięcia w stosowaniu opartego na analizie ryzyka podejścia do monitorowania organizacji non-profit. Na tej podstawie Botswanę należy zgodnie z art. 9 dyrektywy (UE) 2015/849 uznać za państwo mające strategiczne braki w swoim systemie AML/CFT.
- (10) W lutym 2019 r. FATF uznała Kambodżę za jurysdykcję mającą strategiczne braki w systemie AML/CFT; w celu usunięcia tych braków Kambodża opracowała, we współpracy z FATF, plan działania. Komisja oceniła najnowsze informacje dotyczące tych braków, otrzymane w tym kontekście od FATF, jak również inne istotne informacje. Braki te obejmują: 1) brak szerokiej podstawy prawnej dla wzajemnej pomocy prawnej oraz odpowiednich szkoleń dla organów egzekwowania prawa; 2) brak wdrożenia opartego na analizie ryzyka nadzoru w odniesieniu do rynku nieruchomości oraz kasyn; 3) brak wdrożenia opartego na analizie ryzyka nadzoru w odniesieniu do banków, w tym przez szybkie, proporcjonalne i odstraszające działania w zakresie egzekwowania prawa, stosownie do przypadku; 4) braki w zakresie zgodności technicznej w przepisach dotyczących AML/CFT; 5) poziom analizy zgłaszanych podejrzanych transakcji i przekazywanie odnośnych informacji do organów egzekwowania prawa; 6) niewystarczające wyniki w zakresie dochodzeń i postępowań dotyczących prania pieniędzy; 7) niewystarczające wyniki w zakresie zamrożonych i skonfiskowanych dochodów z przestępstwa, narzędzi przestępstwa oraz mienia o takiej samej wartości; 8) brak ram prawnych i wdrożenia ukierunkowanych sankcji finansowych ONZ związanych z finansowaniem proliferacji, jak również niewystarczające zrozumienie zjawiska uchylania się od sankcji. Na tej podstawie Kambodżę należy zgodnie z art. 9 dyrektywy (UE) 2015/849 uznać za państwo mające strategiczne braki w swoim systemie AML/CFT.
- (11) W październiku 2018 r. FATF uznała Ghanę za jurysdykcję mającą strategiczne braki w systemie AML/CFT; w celu usunięcia tych braków Ghana opracowała, we współpracy z FATF, plan działania. Komisja oceniła najnowsze informacje dotyczące tych braków, otrzymane w tym kontekście od FATF, jak również inne istotne informacje. Braki te obejmują: 1) niewdrożenie kompleksowej, krajowej strategii w zakresie AML/CFT, opartej na analizie ryzyk stwierdzonych w ramach krajowej oceny ryzyka, w tym środków służących ograniczeniu ryzyka prania pieniędzy i finansowania terroryzmu związanego z osobami prawnymi; 2) niedociągnięcia w nadzorze opartym na analizie ryzyka, w tym niewystarczające zdolności organów regulacyjnych oraz zbyt mała świadomość w sektorze prywatnym; 3) niedociągnięcia w zapewnianiu terminowego dostępu do odpowiednich, dokładnych i aktualnych informacji podstawowych oraz informacji o beneficjentach rzeczywistych; 4) braki w odniesieniu do potrzeby zapewnienia, aby jednostka analityki finansowej koncentrowała swoje działania na ryzykach stwierdzonych w krajowej ocenie ryzyka, a także konieczność zapewnienia adekwatnych zasobów jednostce analityki finansowej; oraz 5) niedociągnięcia w stosowaniu opartego na analizie ryzyka podejścia do monitorowania organizacji non-profit. Na tej podstawie Ghanę należy zgodnie z art. 9 dyrektywy (UE) 2015/849 uznać za państwo mające strategiczne braki w swoim systemie AML/CFT.
- (12) W lutym 2020 r. FATF uznała Jamajkę za jurysdykcję mającą strategiczne braki w systemie AML/CFT; w celu usunięcia tych braków Jamajka opracowała, we współpracy z FATF, plan działania. Komisja oceniła najnowsze informacje dotyczące tych braków, otrzymane w tym kontekście od FATF, jak również inne istotne informacje. Braki te obejmują: 1) brak kompleksowego zrozumienia ryzyka związanego z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu; 2) nieuwzględnienie wszystkich instytucji finansowych i określonych przedsiębiorstw i zawodów niefinansowych w systemie AML/CFT oraz niezapewnienie odpowiedniego nadzoru opartego na analizie ryzyka we wszystkich sektorach; 3) brak odpowiednich środków mających na celu zapobieganie wykorzystywaniu osób prawnych i porozumień prawnych do celów przestępczych oraz niezapewnienie terminowej dostępności dokładnych i aktualnych informacji podstawowych oraz informacji o beneficjentach rzeczywistych; 4) brak odpowiednich środków mających na celu zwiększenie wykorzystania informacji finansowych i zwiększenie liczby dochodzeń i postępowań dotyczących prania pieniędzy, zgodnie z profilem ryzyka kraju; 5) niewykazanie niezwłocznego wdrożenia ukierunkowanych sankcji finansowych dotyczących finansowania terroryzmu; oraz (6) niedociągnięcia we wdrażaniu opartego na analizie ryzyka podejścia do nadzoru nad sektorem organizacji non-profit w celu zapobiegania nadużyciom do celów finansowania terroryzmu. Na tej podstawie Jamajkę należy zgodnie z art. 9 dyrektywy (UE) 2015/849 uznać za państwo mające strategiczne braki w swoim systemie AML/CFT.

- (13) W lutym 2020 r. FATF uznała Mauritius za jurysdykcję mającą strategiczne braki w systemie AML/CFT; w celu usunięcia tych braków Mauritius opracował, we współpracy z FATF, plan działania. Komisja oceniła najnowsze informacje dotyczące tych braków, otrzymane w tym kontekście od FATF, jak również inne istotne informacje. Braki te obejmują: 1) braki w wykazaniu, że organy sprawujące nadzór nad ogólnym sektorem przedsiębiorstw i określonymi przedsiębiorstwami i zawodami niefinansowymi wdrożyły nadzór oparty na analizie ryzyka; 2) niezapewnienie właściwym organom terminowego dostępu do dokładnych informacji podstawowych oraz informacji o beneficjentach rzeczywistych; 3) niewykazanie, że organy egzekwowania prawa mają zdolność prowadzenia dochodzeń dotyczących prania pieniędzy, w tym równoległych dochodzeń finansowych i skomplikowanych spraw; oraz (4) niewdrożenie opartego na analizie ryzyka podejścia do nadzoru nad sektorem organizacji non-profit w celu zapobiegania nadużyciom do celów finansowania terroryzmu; oraz (5) niewykazanie odpowiedniego wdrożenia ukierunkowanych sankcji finansowych za pomocą działań informacyjnych i nadzorczych. Na tej podstawie Mauritius należy zgodnie z art. 9 dyrektywy (UE) 2015/849 uznać za państwo mające strategiczne braki w swoim systemie AML/CFT.
- (14) W październiku 2019 r. FATF uznała Mongolię za jurysdykcję mającą strategiczne braki w systemie AML/CFT; w celu usunięcia tych braków Mongolia opracowała, we współpracy z FATF, plan działania. Komisja oceniła najnowsze informacje dotyczące tych braków, otrzymane w tym kontekście od FATF, jak również inne istotne informacje. Mongolia poczyniła wprawdzie kroki w kierunku poprawy systemu AML/CFT, jednak wciąż istnieją braki, które obejmują: 1) niedociągnięcia w rozumieniu ryzyka sektorowego związanego z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu przez organy sprawujące nadzór nad określonymi przedsiębiorstwami i zawodami niefinansowymi, jak również niedociągnięcia w stosowaniu do nadzoru podejścia opartego na analizie ryzyka, w szczególności w odniesieniu do handlowców zajmujących się obrotem metalami i kamieniami szlachetnymi; 2) konieczność wykazania wzrostu liczby dochodzeń i postępowań w odniesieniu do różnych rodzajów działalności w zakresie prania pieniędzy zgodnie ze stwierdzonymi ryzykami; oraz 3) nieodpowiednie monitorowanie spełniania przez instytucje finansowe oraz określone przedsiębiorstwa i zawody niefinansowe ich obowiązków w zakresie ukierunkowanych sankcji finansowych związanych z finansowaniem proliferacji oraz niewystarczające stosowanie przez nie proporcjonalnych i odstraszających sankcji. Na tej podstawie Mongolię należy zgodnie z art. 9 dyrektywy (UE) 2015/849 uznać za państwo mające strategiczne braki w swoim systemie AML/CFT.
- (15) W lutym 2020 r. FATF uznała Mjanmę/Birmę za jurysdykcję mającą strategiczne braki w systemie AML/CFT; w celu usunięcia tych braków Mjanma/Birma opracowała, we współpracy z FATF, plan działania. Komisja oceniła najnowsze informacje dotyczące tych braków, otrzymane w tym kontekście od FATF, jak również inne istotne informacje. Braki te obejmują: 1) niewykazanie lepszego zrozumienia ryzyka związanego z praniem pieniędzy w kluczowych obszarach; 2) niezapewnienie wystarczających środków organowi sprawującemu nadzór nad określonymi przedsiębiorstwami i zawodami niefinansowymi, niezapewnienie, by kontrole na miejscu i poza terenem zakładu opierały się na analizie ryzyka, a podmioty operujące systemem hundi były rejestrowane i nadzorowane. 3) niewykazanie skuteczniejszego wykorzystania ustaleń jednostki analityki finansowej w dochodzeniach przez organy egzekwowania prawa oraz niewystarczająca analiza operacyjna i niedostateczne rozpowszechnianie informacji przez jednostkę analityki finansowej; 4) konieczność zadbania o to, by pranie pieniędzy było przedmiotem dochodzeń i postępowań zgodnie z ryzykami; 5) niewykazanie prowadzenia dochodzeń w odniesieniu do międzynarodowych spraw dotyczących prania pieniędzy w ramach współpracy międzynarodowej; 6) niewykazanie zwiększenia wolumenu zamrożonych lub zajętych i skonfiskowanych dochodów z przestępstwa, narzędzi przestępstwa lub mienia o takiej samej wartości; 7) braki w zarządzaniu zajętymi aktywami w celu zachowania wartości zajętych towarów do momentu konfiskaty; oraz 8) braki w wykazaniu wdrożenia ukierunkowanych sankcji finansowych związanych z finansowaniem proliferacji, w tym brak szkolenia dotyczącego uchylania się od sankcji. Na tej podstawie Mjanmę/Birmę należy zgodnie z art. 9 dyrektywy (UE) 2015/849 uznać za państwo mające strategiczne braki w swoim systemie AML/CFT.
- (16) W lutym 2020 r. FATF uznała Nikaragwę za jurysdykcję mającą strategiczne braki w systemie AML/CFT; w celu usunięcia tych braków Nikaragua opracowała, we współpracy z FATF, plan działania. Komisja oceniła najnowsze informacje dotyczące tych braków, otrzymane w tym kontekście od FATF, jak również inne istotne informacje. Braki te obejmują: 1) brak kompleksowego zrozumienia ryzyka związanego z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu; 2) brak proaktywnego dążenia do współpracy międzynarodowej w celu wspierania dochodzeń dotyczących prania pieniędzy, w szczególności aby identyfikować i śledzić aktywa w celu ich konfiskaty i repatriacji; 3) braki w zakresie prowadzenia skutecznego nadzoru opartego na analizie ryzyka; 4) brak odpowiednich środków mających na celu zapobieganie wykorzystywaniu osób prawnych i porozumień prawnych do celów przestępczych oraz niezapewnienie terminowej dostępności dokładnych i aktualnych informacji podstawowych oraz informacji o beneficjentach rzeczywistych; Na tej podstawie Nikaragwę należy zgodnie z art. 9 dyrektywy (UE) 2015/849 uznać za państwo mające strategiczne braki w swoim systemie AML/CFT.

- (17) W czerwcu 2019 r. FATF uznała Panamę za jurysdykcję mającą strategiczne braki w systemie AML/CFT; w celu usunięcia tych braków Panama opracowała, we współpracy z FATF, plan działania. Komisja oceniła najnowsze informacje dotyczące tych braków, otrzymane w tym kontekście od FATF, jak również inne istotne informacje. Braki te obejmują: 1) ograniczone zrozumienie ryzyka związanego z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu na poziomie krajowym i sektorowym oraz wynikające z tego braki w uwzględnianiu związanych z tym ustaleń w politykach krajowych w celu ograniczenia stwierdzonych ryzyk; 2) braki w zakresie proaktywnej identyfikacji podmiotów świadczących usługi przekazu pieniężnego niewymagające zezwolenia, stosowania podejścia opartego na analizie ryzyka do nadzoru nad określonymi przedsiębiorstwami i zawodami niefinansowymi oraz stosowania skutecznych, proporcjonalnych i odstrasżających sankcji w przypadku naruszeń systemu AML/CFT; 3) brak odpowiedniej weryfikacji i aktualizacji informacji o beneficjentach rzeczywistych przez podmioty zobowiązane, brak skutecznego mechanizmu monitorowania działalności podmiotów offshore, niedociągnięcia w ocenie istniejącego ryzyka nadużyć w postaci wykorzystywania osób prawnych i porozumień prawnych i związany z tym brak określenia i wdrożenia szczególnych środków mających zapobiegać nadużyciom z udziałem osób wykonujących prawa z akcji lub udziałów na rzecz innych osób oraz członków zarządu reprezentujących interesy innych osób, jak również niedociągnięcia w zapewnieniu terminowego dostępu do adekwatnych i dokładnych informacji o beneficjentach rzeczywistych; oraz 4) braki w odniesieniu do skutecznego wykorzystania ustaleń dokonywanych przez jednostkę analityki finansowej do celów dochodzeń dotyczących prania pieniędzy, a także braki w odniesieniu do zdolności prowadzenia dochodzeń i postępowań dotyczących prania pieniędzy obejmującego zagraniczne przestępstwa podatkowe oraz do zapewnienia konstruktywnej i terminowej współpracy międzynarodowej w przypadku takich przestępstw, jak również niewystarczające skoncentrowanie się na dochodzeniach dotyczących prania pieniędzy związanych z obszarami wysokiego ryzyka określonymi w krajowej ocenie ryzyka i w sprawozdaniu z wzajemnej oceny. Na tej podstawie Panamę należy zgodnie z art. 9 dyrektywy (UE) 2015/849 uznać za państwo mające strategiczne braki w swoim systemie AML/CFT.
- (18) W październiku 2019 r. FATF uznała Zimbabwę za jurysdykcję mającą strategiczne braki w systemie AML/CFT; w celu usunięcia tych braków Zimbabwę opracowało, we współpracy z FATF, plan działania. Komisja oceniła najnowsze informacje dotyczące tych braków, otrzymane w tym kontekście od FATF, jak również inne istotne informacje. Braki te obejmują: 1) niewystarczające zrozumienie przez odpowiednie zainteresowane strony kluczowych ryzyk związanych z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu oraz niewdrożenie krajowej strategii w zakresie AML/CFT opartej na stwierdzonych ryzykach; 2) brak wdrożenia opartego na analizie ryzyka nadzoru nad instytucjami finansowymi oraz określonymi przedsiębiorstwami i zawodami niefinansowymi, w tym niedostateczne tworzenie zdolności w obrębie organu nadzoru; 3) brak adekwatnych środków ograniczania ryzyka w instytucjach finansowych oraz określonych przedsiębiorstwach niefinansowych i w obrębie zawodów niefinansowych, które to środki obejmowałyby stosowanie proporcjonalnych i odstrasżających sankcji za naruszenia; 4) niedociągnięcia w ramach prawnych oraz mechanizmie gromadzenia i utrzymywania dokładnych i aktualnych informacji o beneficjentach rzeczywistych w odniesieniu do osób prawnych i porozumień prawnych, a także niedociągnięcia w odniesieniu do zapewnienia właściwym organom terminowego dostępu do tych informacji; oraz (5) luki w ramach i wdrażaniu ukierunkowanych sankcji finansowych związanych z finansowaniem terroryzmu i finansowaniem proliferacji. Na tej podstawie Zimbabwę należy zgodnie z art. 9 dyrektywy (UE) 2015/849 uznać za państwo mające strategiczne braki w swoim systemie AML/CFT.
- (19) Zgodnie z najnowszymi odpowiednimi informacjami Komisja doszła w swojej ocenie do wniosku, że za jurysdykcje państw trzecich mające strategiczne braki w swoich systemach AML/CFT, które to braki stwarzają znaczące zagrożenie dla systemu finansowego Unii, należy uznać Bahamy, Barbados, Botswanę, Kambodżę, Ghanę, Jamajkę, Mauritius, Mongolię, Mjanmę/Birmę, Nikaraguę, Panamę i Zimbabwę, zgodnie z kryteriami określonymi w art. 9 dyrektywy (UE) 2015/849. Przyjęto do wiadomości, że każde z tych państw przedstawiło pisemne zobowiązania polityczne na wysokim szczeblu do usunięcia stwierdzonych braków oraz opracowało wspólnie z FATF plany działania.
- (20) Odnotowano również, że FATF uznała Ugandę za jurysdykcję mającą strategiczne braki w systemie AML/CFT; w celu usunięcia tych braków w lutym 2020 r. Uganda opracowała, we współpracy z FATF, plan działania. Komisja oceniła najnowsze informacje dotyczące tych braków, otrzymane w tym kontekście od FATF, jak również inne istotne informacje. Braki te obejmują: 1) brak krajowej strategii AML/CFT; 2) niedociągnięcia w dążeniu do współpracy międzynarodowej zgodnie z profilem ryzyka kraju; 3) brak opracowania i wdrożenia nadzoru opartego na analizie ryzyka w odniesieniu do instytucji finansowych i określonych przedsiębiorstw i zawodów niefinansowych; 4) luki w zapewnieniu właściwym organom terminowego dostępu do dokładnych informacji podstawowych oraz informacji o beneficjentach rzeczywistych w odniesieniu do podmiotów prawnych; 5) braki w wykazaniu, że organy egzekwowania prawa i organy wymiaru sprawiedliwości stosują definicję przestępstwa prania pieniędzy w sposób spójny ze stwierdzonym ryzykiem; 6) nieustanowienie i niewdrożenie polityk i procedur dotyczących identyfikowania, śledzenia, zajmowania i konfiskaty dochodów z przestępstw i narzędzi przestępstwa; 7) niewykazanie, że organy egzekwowania prawa prowadzą dochodzenia i postępowania dotyczące finansowania terroryzmu proporcjonalnie do profilu ryzyka Ugandy w zakresie finansowania terroryzmu; 8) niedociągnięcia techniczne w ramach prawnych mających na celu wdrożenie ukierunkowanych sankcji finansowych związanych z finansowaniem proliferacji i braki we wdra-

żaniu opartego na analizie ryzyka podejścia do nadzoru nad sektorem organizacji non-profit w celu zapobiegania nadużyciom do celów finansowania terroryzmu. Uganda przedstawiła pisemne zobowiązanie polityczne na wysokim szczeblu do usunięcia stwierdzonych braków oraz opracowała wspólnie z FATF plan działania. Uganda została już wpisana do rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/1675. W związku z tym status i obowiązujące środki mające zastosowanie do Ugandy powinny pozostać niezmienione.

- (21) Na potrzeby aktualizacji załącznika do rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/1675 niezbędne jest, aby Komisja stale monitorowała zmiany w zakresie ram prawnych i instytucjonalnych obowiązujących w państwach trzecich, uprawnień ich właściwych organów i stosowanych przez nie procedur, jak również skuteczności ich systemów AML/CFT.
- (22) Komisja dokonała oceny postępów poczynionych w usuwaniu strategicznych braków przez państwa wymienione w załączniku do rozporządzenia (UE) 2016/1675, które zostały skreślone z wykazu przez FATF od lipca 2016 r., na podstawie wymogów dyrektywy (UE) 2015/849. Komisja zakończyła ocenę postępów poczynionych przez Bośnię i Hercegowinę, Etiopię, Gujanę, Laotańską Republikę Ludowo-Demokratyczną, Sri Lankę i Tunezję.
- (23) FATF z zadowoleniem przyjęła znaczne postępy poczynione przez Bośnię i Hercegowinę, Etiopię, Gujanę, Laotańską Republikę Ludowo-Demokratyczną, Sri Lankę i Tunezję pod względem ulepszenia ich systemów AML/CFT oraz stwierdziła, że państwa te ustanowiły ramy prawne i regulacyjne mające na celu wywiązanie się z zobowiązań podjętych przez nie w planach działania dotyczących usunięcia strategicznych braków stwierdzonych przez FATF. W związku z tym państwa te nie są już objęte procesem monitorowania przez FATF w ramach prowadzonego przez nią bieżącego globalnego procesu analizy zgodności z wymogami w zakresie AML/CFT. Państwa te będą nadal współpracować z podobnymi do FATF organami regionalnymi w celu dalszego ulepszenia swoich systemów AML/CFT.
- (24) Komisja dokonała oceny informacji dotyczących postępów poczynionych przez te państwa trzecie w eliminowaniu strategicznych braków.
- (25) W swojej ocenie Komisja stwierdziła, że na tym etapie Bośnia i Hercegowina oraz Gujana nie wykazują strategicznych braków w swoich systemach AML/CFT, jeśli chodzi o dostępne informacje. Państwa te wprowadziły ostatnio szereg środków mających na celu wzmocnienie swoich systemów AML/CFT, a Komisja będzie w dalszym ciągu monitorować skuteczne wdrożenie tych środków. Komisja dokona oceny sytuacji w tych krajach, gdy tylko dostępne będą nowe źródła informacji. W związku z tym nie należy uznawać, że Bośnia i Hercegowina oraz Gujana wykazują strategiczne braki w swoich systemach AML/CFT.
- (26) Podobnie w swojej ocenie Komisja stwierdziła, że Tunezja nie ma już strategicznych braków w swoim systemie AML/CFT, jeśli chodzi o dostępne informacje. Tunezja zwiększyła skuteczność swojego systemu AML/CFT i usunęła jego braki techniczne w celu wywiązania się ze zobowiązań podjętych w swoim planie działania dotyczącym braków strategicznych stwierdzonych przez FATF. Wprowadzone środki są dostatecznie kompleksowe i spełniają niezbędne wymogi, by uznać, że usunięto strategiczne braki stwierdzone zgodnie z art. 9 dyrektywy (UE) 2015/849.
- (27) Ponadto w ocenie Komisji stwierdzono, że Etiopia, Laotańska Republika Ludowo-Demokratyczna i Sri Lanka wprowadziły środki mające na celu wyeliminowanie strategicznych braków stwierdzonych przez FATF i nie wykazują już takich braków. Po wdrożeniu środków służących realizacji planów działania uzgodnionych z FATF państwa te nie stwarzają już zagrożenia związanego z AML/CFT dla międzynarodowego systemu finansowego. Biorąc pod uwagę ich znaczenie dla systemu finansowego Unii, Komisja uważa, że państwa te nie stwarzają już znaczącego zagrożenia dla systemu finansowego Unii. W związku z powyższym nie należy uznawać, że Etiopia, Laotańska Republika Ludowo-Demokratyczna i Sri Lanka wykazują na tym etapie strategiczne braki w swoich systemach AML/CFT.
- (28) Komisja jest gotowa do udzielania pomocy technicznej, w stosownych przypadkach, państwom trzecim wymienionym w załączniku do rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/1675, aby pomóc im w usunięciu stwierdzonych strategicznych braków.

- (29) Biorąc pod uwagę bardzo wyjątkową i wysoce nieprzewidywalną sytuację wynikającą z pandemii COVID-19, która wywiera skutki w skali globalnej i z dużym prawdopodobieństwem doprowadzi do zakłóceń prawidłowego funkcjonowania podmiotów gospodarczych i właściwych organów, data rozpoczęcia stosowania art. 2 w odniesieniu do włączenia do wykazu państw trzecich powinna zostać określona w sposób zapewniający wystarczającą ilość czasu na jego skuteczne wdrożenie w zaistniałych okolicznościach. W związku z tym datę rozpoczęcia stosowania art. 2 niniejszego rozporządzenia należy w drodze wyjątku ustalić jako późniejszą niż datę wejścia w życie samego rozporządzenia.

W przypadku państw trzecich, które powinny zostać skreślone z wykazu, nie występują żadne istotne problemy w zakresie wdrażania. Należy zatem zapewnić ich niezwłoczne skreślenie z wykazu.

- (30) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie delegowane (UE) 2016/1675,

PRZYMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku do rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/1675, w tabeli w punkcie „I. Państwa trzecie wysokiego ryzyka, które przedstawiły pisemne zobowiązanie polityczne na wysokim szczeblu do usunięcia stwierdzonych braków i opracowały wspólnie z FATF plan działania”, skreśla się następujące wiersze:

2	Bośnia i Hercegowina
3	Gujana
5	Laotańska Republika Ludowo-Demokratyczna
10	Etiopia
11	Sri Lanka
13	Tunezja

Artykuł 2

W załączniku do rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/1675 tabela w punkcie „I. Państwa trzecie wysokiego ryzyka, które przedstawiły pisemne zobowiązanie polityczne na wysokim szczeblu do usunięcia stwierdzonych braków i opracowały wspólnie z FATF plan działania” otrzymuje brzmienie:

„Nr	Państwo trzecie wysokiego ryzyka
1	Afganistan
2	Bahamy
3	Barbados
4	Botswana
5	Kambodża
6	Ghana
7	Irak
8	Jamajka
9	Mauritius
10	Mongolia
11	Mjanma/Birma
12	Nikaragua
13	Pakistan

14	Panama
15	Syria
16	Trynidad i Tobago
17	Uganda
18	Vanuatu
19	Jemen
20	Zimbabwe*

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Art. 2 stosuje się jednak od dnia 1 października 2020 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 7 maja 2020 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca
